

Occident al segle XX

Friz Stern

Per començar, faré un advertiment sincer a propòsit del pensament occidental: tot allò que exposaré a continuació està subjecte al dubte i possiblement serà polèmic. L'estudi de la història sempre és tan sols un intent d'entendre el passat. Sabem que el nostre coneixement del passat, així com el nostre desconeixement, podrà ser i serà emprat com a arma política. Únicament l'estudi de la història per amor a la història mateixa, en tant que esforç per cercar la veritat, ens pot protegir de tergiversacions. Permetre i fomentar l'autocrítica en un context de lliure expressió va ser, i ve al cas dir-ho, una de les conquestes principals d'Occident.

Des del meu punt de vista, en la història no existeix la inevitabilitat absoluta sinó que, més aviat, cada present té una certa llibertat de desenvolupament. Aquest és un parer fonamental de molts historiadors; Leopold von Ranke ja el va defensar. Per a mi això comporta, a més, el deure dels ciutadans d'implicar-s'hi. Si considerem que la història és un procés obert, cada ciutadà hauria de participar en la seva construcció. I, realment, hi ha hagut molts moments en què tot hauria pogut evolucionar d'una altra manera, moments en què, senzillament, el millor hauria pogut vèncer el pitjor. La consciència històrica hauria de comportar sempre una crida a la responsabilitat civil.

STERN; Fritz. *Occident al segle XX. Autodestrucció i reconstrucció, triomf i deliri*. Barcelona: Arcàdia, 2009.

Traducido por Elena Martí Segarra